

BÍLÁ NE MOG

Karel Trinkewitz

**MELANCHOLIDSKÝ
ŽIVOT**

©Karel Trinkewitz, 2013
Illustrations ©Karel Trinkewitz, 2013
Epilogue ©Vladimír Gardavský, 2013

Prolhášení

Dogmatik se nebojí podívat pravdě do očí a vypíchnout jí je.

Vrba je dutá. Člověk nedutá.

Nevadilo by, že jsme se octli v kaši, kdyby to byla vtipná kaše.

Na otázku, zda je možný rozumný život na jiných planetách, odpovídám, že na jiných snad ano.

Tak se mi zdá, že se celá naše generace narodila ve znamení s kopce.

Stokrát nic umořilo osla..vy.

Když se octnou na koni někteří lidé, všimněte si, zda to není jidášský groš..ák.

Kdysi uvažoval takto: S kým lze a s kým nelze. Potom zjistil, že to má háček: S kým lze a s kým nelže.

Kdo chce lidi bít, ten si maršálskou hůl najde.

Měl jsem vždy vysoké mínění o soudcích. Bylo-li v nich dobré víno.

Mnohý konzervativec je ve svých názorech jako Dub (poručík).

Když se dlouho pochoduje po nesprávné cestě, tak se nakonec musí zastavit stát.

Historie mi připomíná flašinet. Melodie stále stejná. Mění se jen kliky.

Nejostřejší zákroky navrhnou právě tupci.

Kdo chce s vlky žít, musí s nimi bečet.

Čím více prázdných makovic, tím více opia pro lid.

Quod licet bowie, non licet Iovi.

Vláda se upírá o lid.

Čert niky nespí... sám.

Svatý Václave! Nedej zahrnouti nám ni budoucím.

Hovoril mi pán minister: To sú len také talafakty.

Lež má krásné nohy.

Ubi bene, ibi patria. Alebo nepatrija?

Všichni máme mozkové pleny. Někteří se do nich posrávají.

Maminko! Tady v novinách je napsáno... Tak do toho nešlápní!

Někteří lidé si myslí, že vylízat se z porážky znamená najít ten správný zadek.

Bude-li každý z nás z křemene, mohli bychom se ze všeho vykřesat.

Vita brevis est. Ars longa.

Rodina – zákrad státu.

Bojí se veřejného mínění. Má prdel
v Gallupu.

Státníci jsou i na známkách stejní. Musí se
jim lízat zadek.

Lví silou – vzletem s okolím!

Hic sunt chameleones.

Homo hoministr lupus.

Zase u nás vládne samožvanec.

Psali o něm, že politicky vyzrál. Tak se ptám
na koho.

Lež má krátké nohy. Ale pravda má krátké
ruce.

Vyměšovací traktát.

Slyším otravu růst.

Všude je chleba o dvou kurtách.

Jsou dva typy básníků: Chlebnikov a
Pochlebnikov.

Veselá mysl půl zdraví u vrbiček.

Vyjmenovaná slova: hovnoviny,
blablalahobyt, prolhášení, jubilejno,
poblitika, humanýrismus, kydeologie,
psychopatriot, satelid, termozky, zbabděllost,
spisoár, pensimista, kompromiskuita.

Věřil v celé muže. Věří dál. V cele může.

Urazili nás. Ale pak nám dali satisfacky.

Některé potíže se dají vyléčit spaním.
Úspěch záleží na tom, s kým se spí.

Líbající se státníci: trapas de deux.

Čas oponentem trhnul.

I na naší ulici bude jednou Svátek: Paměti
kata Mydláře.

Omne vivum ex offo.

Zločinci se někdy vracejí na místa svých
činů. Politici bývají znovuzvoleni.

Host do domu – buch do domu.

Prát se šlechtí člověka.

Nedotýkejte se vedoucích ani na hlavu
padlých!

Přece jen existuje vývoj k lepšímu. Revoluce
dnes požívá své děti vidličkou a nožem.

Nesvoboda se šíří řetězovou reakcí.

Sháním prací prostředky k životu.

Herečka: Miluji prcna, která znamenají svět.

Abych dobře usnul, беру si do postele
nějakou dobrou detektivku. Osmnáctiletou.

Nadporučík k rotě: Jen se netěšte, budu tady
coby Dub!

Tak dlouho se chodí se džbánem pro pivo, až
se ucho uřízne, řekl Van Gogh.

Byla tak krásná, že chtěl vzít nohy na ramena... Její.

Až budu starý kořen, chtěl bych být žens-
schön.

Aby nemusel do první řady, opatřil si
maršálskou hůl. Zachránil si holí život.

Je něco shnilého ve státě mohamedánském,
řekl Salman Rushdie.

Když se dívám na zasedání našich
sněmoven, vím, co to znamená, když se
řekne vládnoucí jelita.

Náš lid se nesmí nechat ničím srazit na
kolena. Neměl by na čem vyrábět.

Dříve bývaly v boji upřeny oči všech na
korouhve. Dnes na korouhvičky.

Evoluce vede k vývoji druhů. Revoluce též
k vývoji dobrodruhů.

Revoluce začíná erupcí. A končí korupcí.

Faust byl přelstěn: Mefisto ovládá
markéting.

Když dělají dva totéž, není to totéž.
Například když větu „Sejdeme se u kalicha“
řekne Švejk nebo Sokrates.

Celibát – čti „chce líbat“ .

Někdo má doma satori, někdo satorii.

Čím déle žiji, tím více mi život připadá jako
fraška. A to je tragédie.

Člověk člověku plkem.

Život je nejkratší cesta k smrti.

Jsou doby, které pominuly, a doby, které se pominuly.

Někteří vládcí mají v hlavě seno moci (čti sen o moci).

Chceme-li vařit, potřebujeme k tomu vařečku. Chceme-li přesvědčit lid o opaku pravdy, potřebujeme opakovačku.

Česko: Hic šunt leones.

Heslované! Ještě naše slovanská řeč žije.

Kdo jinému fámu kopá...

Blázni byli, chordy měli.

Kdysi racci, dnes raci.

Chytrému napověz. Státníkům to stejně dají napsané.

Politici: Vidí-li moc, sbíhají se jim sliby v hubě.

Totalitní režimy nejpřísněji stihají zápornografii.

Mnoho plzeňských právníků má odbornou kvalifikaci.

Můj idole! I nahoře!

Doctor hororis causa.

Vlast but not lízt.

Kandidát politických vět.

Prométheus přinesl lidem oheň. Za to má
denně čerstvá játra.

Vládcům, když se dostanou k moci, ztvdne
srdce, ale zato jim změkne mozek.

Nula od nuly pojde a pak má státní pohřeb.

Když je stát na mizině, jdou generálové do
pučovny.

Spi Sy! Mao Tse-tse Tung

Čehý krásné, čehý mé!
Hot krásné, hot mé!

Kolik jazyků znáš, tolik jich líže prdel.

Omyl justiční omyl.

Byl to chlap s hrdým čelem. Tak dostal basu.
A šmytec!

Ze strany můžete být vyškrtnuti nebo
vyškrceni.

Alkohol je metla lidstva. Proto se státu tolik
vyplácí.

Střelili české divadlo do Tyla.

Laureát poznamenaný státní cenou.

Kolik stojí kilo vepřového, když se sviním házejí perly?

Godot sa ionescoril.

Ženy ho hýčkaly. Byl to zhýčkanec.

Chtěl bych, aby můj aforismus vyšel ve dvou dílech a byl zpracován co televizní seriál.

Správný člověk má šest smyslů: zrak, sluch, čich, chuť, hmat a smysl pro humor.

Když se o ženě řekne, že mezi dva muže vrazila klín, беру to doslovně.

Panny jsou bytosti fiktivní.

Přišel o oči, odjišťoval mini.

Mnozí státníci bývají nazýváni čestnými občany. Ale je to jen formalita.

Chvíli před smrtí vyčnívají oběšenci nad hlavy svých současníků.

Lidová vůle se někdy valí jako rozbouřená řeka. Politici se snaží svést ji do jednoho koryta. Toho svého.

Po vítězství revoluce nejvíce křičí ti, co mlčeli. Mají odpočínuté hlasivky.

Některá strana si musí svoji linii napřed nalejnovat.

Revoluce je jako protržení hrází. Když opadne, zbude všude bahno.

Před zvratem Kondelíci, po zvratu Jánošici.

Jsme s vámi, buďte s námi. Buďte s námi
blanické rytíře.

Vlastně se divím, že revoluce požívá své děti.
Většinou jsou na blití.

Polovina lidstva je bezhlavá. Ta dolní.

Když vládci umřou, zbude po nich prázdná
stolice.

Když mu řekli lež, tak ležel. Místo aby se té
lži postavil.

Neříkejte lidem pravdu do očí. Říkejte jim ji
do uší!

Zvýšil si kvalifikaci: Je kvalifikanější!

Průběh schůze ve dvou bodech:

1. usne se
2. usnesení

Osud myslitele ve dvou bodech:

1. Spisy
2. Spi si

Sněhurka žila v chaloupce uprostřed
hlubokého lesa. Když ji tam macecha
vypátrala, připadala si jako v příhraniční
prodejně upomínkových předmětů, bylo tam
plno trpaslíků.

Malý člověk taky člověk, řekl si žralok.

Boží mlýny melou pomalu – bůh asi není
materiálně zainteresován.

Choval se k ní zprvu eticky, potom poeticky.
No jo, básník!

Ten, kdo vymyslel přísloví „řemeslo má zlaté dno“, asi netušil, že to bude právě naše doba, v níž se řemeslo octne na dně.

Dvakrát měř, jednou řeš!

Jeho záliba ve slovních hříčkách šla tak daleko, že si dal na prsa vytetovat strýce.

Abraham stál s nožem v ruce nad Izákem a nevěděl, zda ho zabije či ne: čekal na pokyn shora.

První český sionista byl Jan Roháč z Dubé.

Každý normální člověk má mozkové pleny. Jen některým lidem zůstal rozum v plenkách.

V mládí psal verše silně erotické, ve stáří silně sklerotické.

Div se neumění: div se neumění!

Docházejí-li prostředky, sáhne se obvykle ke krajním opatřením.

V mládí říkal: To chce lid! Od té doby změnil své heslo jen nepatrně. Říká: To chce klid!

Ve středověku byli nepohodlní filozofové popravováni. Dnes jsou jen poopravováni.

Utopičtí socialisté chtěli stát rozumu. Nám dnes zůstává někdy stát rozum.

Někteří lidé nemohou mít neučesané myšlenky ze stejného důvodu, jako nemohou mít holohlaví neučesané vlasy.

Komu dal bůh úřad, tomu dal i rozum. Plat mu musíme dát my.

Činnost některých politiků je neplodná, protože místo jasné koncepce mají jasno jen v antikoncepci.

Dříve jsem se řídil zásadou: Aforismy mají být krátké. Nyní se řídím zásadou: Aforismy mají být krotké.

Noe byl první, kdo poznal, že proti potopě nepomáhají podpisové archy.

Samson bil do svých protivníků oslí čelistí přímo. Dnes se to dělá prostřednictvím sdělovacích prostředků.

Návrh huj – vespod fuj.

Vymyslel jsem eufemistický název pro boxování – pěstitelství.

Byla schválena zásada nevyměšování se do záležitostí jiných zemí.

Byly zřejmě doby, kdy se přinášely noviny z betlémské krajiny... o tom, co se vskutku stalo!

Nesem vám noviny... Dejte pokoj lidem dobré vůle aspoň o Vánocích!

Některá nakladatelství vydávají četné knihy, některá čtené.

To, co politik obsáhlou řečí, řekne aforista několika slovy. Honoráře jsou úměrné.

Vůbec netoužím smát se nejlíp – mohlo by to být naposled.

Pravda je jen jedna, ale mnohdy se jí říká jen polovina.

Lidé jsou v podstatě dobří. Ale nedoporučuje se žít z podstaty.

Naivní malíř se pozná podle rukopisu: když píše pod své obrazy prodejní ceny.

Ona byla z Toužimi, on z Prahy. On po ní toužil, ona po něm prahla.

Za vším je třeba vidět člověka – řekl Hamlet a probodl závěs, za nímž stál Polonius.

Pracuj každý s chutí usilovnou na národa roli dědičné – neboť není malých rolí...

Jeho činnost byla hodnocena jako kladná jen proto, že nebyla nákladná.

Zatímco se u nás vůbec nevyskytuje nemoc beri-beri, zachvacuje nás o to víc nemoc beru-beru.

V přednášce o rozpočtu a jeho plnění velmi obratně cifroval, ale nejlépe mu šly vytáčky.

Sylogismus: Nouze naučila Dalibora housti. Co Čech, to muzikant.

Když historie napíše, že X. Y. byl zakálený v boji, neměli by historici na tom měnit ani čárku!

Máme už například Fiat-Service na opravu Fiatů. Proč tedy ještě nemáme Intelligence-Service?

Hlavou zeť neprorazí, když mu tchán nepomůže.

Nabídla mu prs – a on chtěl hned její ruku!

Žert nikdy nespí.

Lidé, kteří se rádi chlubí cizím peřím, by měli vydávat sedrané spisy.

Problémy, kterými se musejí zabývat hlavy států, jsou opravdu někdy prožluklé. Například máslo.

Museli ho řezat, protože mu v mozku objevili zhoubný názor.

Někteří státníci se drží hesla: Drang na chvostě!

Lidé někdy najdou třeba po letech své ztracené lineály.

Některým lidem nevadí, když mají v guláši vlast.

Komu není shůry dáno – v apatyce nekoupí. Tak je mi ale divné, proč je tolik apatických lidí?

Prý nevděk světem vládne. A já naopak myslel, že svět ovládají vděky. Ženské.

Shromáždění, jehož prostřednictvím se šíří mýty, se jmenuje mýtink.

Výrok Nebud' labuť! má původ v řecké mytologii. Pronesla ho prý Leda, když ji přišli budit po noci lásky s Diem.

Když se dá vyfotografovat Zeus – tak je z toho většinou diapositiv!

Obrátila i otce čtyř dětí na panický útěk.

Někteří kritici píší solidní kritiky, jiní solidární.

Byla tak naivní, že si chtěla udělat vážnou známost s humoristou.

Ne každý vedoucí je vědoucí. V tom je právě háček.

Když byl malý, paběrkoval klásky. Dnes paběrkuje klasiky.

Člověk si zvykne i na šibenici, stane-li se katem.

Některý vedoucí neumí používat ve styku s podřízenými vybraných slov. Zvláště po b, f, l, m, p, s, v, z.

Avitaminóza je nedostatek vitamínů.
Analogicky je aforismus nedostatek fórů.

Se zlatem na hřbetě odcházejí
z nakladatelství jenom knihy, nikoli autoři.

Absurdní divadlo je... když se skutečný život předvádí na jevišti.

Sotva se Eva poprvé vyspala s Adamem,
upozornila ho, že nemá co na sebe.

Nechod' Vašku s pány na led, neovládáš-li
forčekink!

Byl to nejspíš donchuán. Proto asi o něm říkali, že vytlouká klín klínem.

Jsou látky, které se procesů neúčastní aktivně, ale bez nichž by procesy nemohly probíhat. Takže náš národ je takový katalyzátor.

Stojí hora proti hoře, mezi nimi – srdečné a přátelské ovzduší.

Český národ – návod k použití: uchovat v temnu, před použitím zatřepat.

Vykřesat ze sebe jiskru, to dovede každéj balvan. Ale hořet stálým plamenem!

Nejhorší není, když člověk pozoruje, že blbne. Nejhorší je, když to nepozoruje.

Do budoucnosti svítí lidem plamen rozkroku.

Byl bych docela rád, kdyby mi Ursula Andressová dala košem – hrudním.

Je známo, že Achilles měl patalie.

Tak zase na nás přišla ta liberalizace, řekl Shylock.

Domnívám se, že sléz je prudce jedovatý, neboť všichni lidé posléze umřou.

Večer u piva Češi plánují národní povstání – z opice.

Díky za ty Bloomy, Mr. Joyce!

Když píše své paměti kat, může jednotlivé kapitoly stylově nadepsat Hlava první, Hlava druhá...

Když mohu mluvit k masám, tak jsem ve svém lživlu.

Národ sobě: zase jen divadlo...

Ještě nebyl založen svaz umělců, kteří ovládají umění odejít.

Totalita byla ve vleku komunistů.
Demokracie je v jejich převleku.

Vstanou noví podvodníci.

Vyčůraní ptáčci dál doskáčí.

Naše měna je podležena prací.

Nedůvěřuji obrazovce, když nám dělá obraz z ovce.

Mrtvou demokracii nelze oživit lživou vodou.

Jsem nositelem informace, proto jsem bit.

V Čechách měl občan dvě možnosti:

1. Držet se stranou
2. Držet se stranou

Lid je zdrojem vší moci ve státě. Proč už konečně ty vši nezamáčkne?

Také u nás se již úspěšně uplatňuje miniaturizace. Například při vyměřování důchodů.

Všichni lidé jsou na jedno člobrdo.

Požadavek větší pružnosti pochopili tak, že objednali místo holí rákosky.

Pravda je hořká. Lež se většinou dá sladit s oficiálním názorem.

Tam, kde je k zalknutí, bývá obyčejně
zakázáno zaklnutí.

Někteří lidé jsou natvrdlí mentálně. Někteří
přímo cementálně.

Nezavrhujme všechno šedé: například šedou
kůru mozkovou...

S pravdou nejdál pojdeš.

Koho chleba jíš, toho píseň spílej.

Vrána k vráně sedá, křivý křivého si hledá.

Líbá huba holé neštěstí.

Mluviti stříbro, mlčeti... zlá to nutnost.

Čiň čertu dobře, paklem se ti odmění.

Kdo vyšetřuje, má za tři.

Publicistický pořad: srdečné sekání našich
představitelů.

Novináři někdy popisují vzdušné zrady
a zámky.

Na kongresu se odehrálo mnoho srdečných
stisků a obětí.

Čas nový nové chce mít Číny.

Ševče, drž se svého koryta!

Kdo chce psavce bít, ten si hůl najde.

O politice si nepíše deník, nýbrž nočník.

Šekspírovská tragédie: PROS PERO KLAUSI

Freud citoval sen tence.

Politici dosud svět jen vykrádali, je však
třeba ho změnit.

Muzikanti musejí umět žít z hudby do ruky.

Má chovy slipů děva Lori zase.
Máchových slibů devalorizace.

Navrhuji volit prezidenta podle Murphyho
zákona.

Klaus je euroseptik.

Ústavomarné shromáždění.

Navrhuji házet sviním berly.

Jsem pro tlučení másla na hlavách politiků.

S touto zemí odplývám s jedem a smrdím.

Když z hrnců žrádla zbudou střepy, sáhne lid
k ostrakismu.

Úctavomarné shromáždění.

Jak čas lži uplývá, tisk pravdu uplívá.

Soudcům pětku z právopisu!

Recenzent = škvárohlíd

Člověk by měl aspoň jednou v životě vypít
pohár cyankáli.

Co čte Libuše? Krok na vsi.

V aforismu nelze číst mezi řádky.

Člověk – to zní hrdě, řekl vlk a plácl si na plné břicho.

Venkov – jedna rodina. Ostatní odešly do měst.

Jestlipak Pamir – střecha světa – také zatéká?

Proč se u šroubů dělají závity? Vždyť to řemeslníkům vadí při zatloukání!

Nemohou-li všichni sportovat, navrhuji, aby soutěžili alespoň o pohár slušnosti.

Nepomůže nám holá pravda, nýbrž pravda pořádně opancěrovaná.

Co dělají lidé z myšlenek pokroku:

1. utopie
2. utopí je

Ideologicky nahlodán stálým stykem s umělci a vědci vydal Rudolf II. nakonec toleranční patent. To se soudobým vládcům nemůže stát. Ti mají patent na rozum.

Ze starých vánočních zvyků usuzuji, že dříve bývaly dívky velice otužilé. Vycházely o půlnoci do sadu a volaly: třesu, třesu nahoře bez!

Dědečku, dědečku, koleda, dejte oříšek nebo dva. Nedáte-li oříšek, provrtám vám kožíšek: tatatatatatatatata!

Myslím, tedy jsem – podezřelý!

Být inteligentní je užitečné, ale nesmí to člověk dát na sobě znát.

Pracoval jako stroj. Psací. Muselo se do něho píchat prstem.

Když se princ prosekal růžovým trnám,
zjistil, že všichni spí. Zasedání ještě
neskončilo.

Někteří lidé se vůbec nesmějí. Nesmějí.

Je fakt, že když se mrkev zastrčí do písku,
tak déle vydrží, ale myslím, že bychom
neměli strkat do písku hlavu – ta to
nevydrží!

Když si někdo moc vymýšlí, říká se tomu
iluSionismus.

Někdy se lidé odváží. Někdy se odvázejí.

Rekultivace je užitečná jen v zemědělství.

Chodila na plovárnu, aby zjistila, že všichni
muži jsou hezčí než její manžel a všechny
ženy ošklivější než ona.

V absolutistickém státě může do umění
mluvit třeba jen jeden privilegovaný hlupák,
kdežto v demokratickém státě každý.

Dobrá humorista musí být jako inženýr
Prokop z Čapkova Krakatitu: musí umět
připravit výbuch smíchu z každé látky.

My, Češi, jsme vykováni ze zvláštního kovu.
Je to Kocourkov.

Našimi dějinami se neustále táhne nit –
k hlavám státníků.

Vyšli jsme z dlouhého temna. Mnozí jsou
oslepeni.

Něžná revoluce skončila. Nad vším už roste
čerstvá travička. Travička studní.

Aforismy jsou zrna moudrosti, ale málokdy
z nich má aforista chleba – i když mu mnozí
namelou.

Satirik není ani ryba ani rak: ani nemlčí, ani
neleze nazpátek.

V Plzni přimějí Kozinu práva haby litoval.

Kněží mají k masturbaci dispenisy.

Hlas lidu hlas zboží.

Malé země nemají politické zvraty, jen
politické zvratky.

Neviditelná ruka trhu: second hand.

Prázdný list: negramoták.

Řeka života má mrtvé rameno spravedlnosti.

Zákon? Kolika poslanců?

Proletáři všech zemí, spokojte se!

Vyznamenání za statičnost.

Bajky o věcech

VESTA: Lépe zemřít, vesto, je, než žít vkleče!

SNÍH: Tak padám, padám, padám!!!

CEDNÍK: Já bejval náhodou výbornej ešus.
Tohle ze mne udělal Limonádový Joe!

ŠROUB: Matko, co je to Oidipův komplex?

MÁSLO: Nechte na hlavě!

HOVNO: Sluníčko sedmítečný? To je toho:
já jsem taky někdy vytečkovaný!

BOTA: Bohužel, ovládám jen jeden jazyk.

ŠAVLE: Ale byla doba, kdy mi říkali Pavle!

STŘELA: U nás je to jako u lidí: ty
nejnebezpečnější jsou dumm-dumm!

NOVINY: Tak tohle je ta odvrácená tvář
člověka!

ODPOSLOUCHÁVACÍ ZAŘÍZENÍ:
Naslouchám hlasu lidu!

SEKYRA: Sekám dobrotu. Hlava, nehlava!

SMLOUVA: Já jsem pořád na roztrhání...

PŘEKÁŽKA: Stát – to jsem já!

KANALIZACE: My, informační kanály...

BASA: Já nic netvrdím! Abych to nemusela
odvolávat!

ZÁPALKKA: Kdo má dobrou hlavičku, ten je
brzo vyškrtnutej!

KRAJÍC CHLEBA: Mazaná může bejt
vždycky jen jedna strana.

UNIFORMA: Šaty dělaj člověka, ale já dělám
generály!

KOROUHVIČKA: A přece se točím!

RAKEV: Jde mi vždy jen o lidský obsah!

Bajky zvířecí

SUP MRCHOŽROUT: Člověk je v podstatě dobrý.

ŠTĚNICE: Potřebujeme více dobrovolných dárců krve.

HRANOSTAJ: Ono se řekne – Jezte sýry, jsou zdravé! – ale já když slyším Hermelín, tak ztratím chuť k jídlu.

MOL: Maxisukně? – Mole, mole, normálka!

KŮŇ: To se na mne nezlobte, ale tak velikou hlavu zase nemám!

PAVOUK: Chelčickej? Bah! Tohle je, milé mouchy, síť víry pravé!

HROCH: Člověče, nechtěl bych být ve tvé kůži.

LIŠKA: Prosím vás, jsem tady dobře na Václaváku? Tak dobrou noc.

LABUŤ: 75 minut zpoždění! To bude mít Lohengrin zas řečí!

LELEK: Největšího bacha, aby mě nechtyli, musím dávat v pracovní době.

ŠVÁB: Na kulturu mě nenachytáte! Jdu na pívno!

KRAB: Když jsem si tě bral, bylas mladá krabice,... teď jsi stará škatule.

KOČKA: Prosím vás, kde leží myš dobré naděje?

MUŠÁK: Vstaň, padouchu: mám tě na mušce, ty svůdče!

KŮROVEC: Moje samička se tak přežrala, že jí museli předepsat odtučňovací kůru!

KOS: Že se mě nebojíte? Jen abych na vás neposlal Cosa nostra!

ŽRALOK: Malý člověk, taky člověk.

MÝVAL: Mohl jsem být velkým zvířetem, kdybych byl kýval!

SLEPICE: Já že vám nemohu přijít na jméno? Chroust, chroust, chroust – a je to!

KUKAČKA: Ano, dělám do cizích hnízd: kladu základy lidštějších vztahů mezi ptáky!

BLBOUN NEJAPNÝ: Nic lidského mi není cizí!

VŮL: A kde myslíte, že se berou rohy hojnosti?

ÚSTŘICE: Promiňte, ale já o distribuci perel nerozhduji!

SLEPÝŠ: Soudruzi, slepýš jsem, nevidím!

CHROBÁK: Zeměkoule – jó – to už je pořádněj kus lejna!

MOUCHA: Své mínění o tomhle státníkovi jsem už napsala. A tečka...

RAK: Za mnou! Stále vpřed!!!

SLON: Porcelán? Už dávno ne! Teď dělám do politiky.

KROKODÝL: Copak já, ale po mně přijde pokrokodýl!

VEŠ: Buduj vlas – posílíš mír!

ŠKRKAVKA: Ten chlap, co mě živí, má básnický střevo.

CHAMELEON: Kdejakej hmyz o mně roztrušuje, že mám zlý jazyk. Ale něčím se živit musím!

VČELA: On to není žádný med, když vám mluví do práce každý v úl!

ÚHOŘ: Copak jsem nákej Jan Hus? Já z toho vždycky hladce vyklouznu!

MEDVĚD: Nabízel jsem hospodářskou spolupráci včelám.

SUMEC: Cogito – ergo sumec!

RYS OSTROVID: No co co! Ještě jste neměli ztrhané rysy?

SÉPIE OBECNÁ: Ať přijdu kamkoli, všude se ptají: Tak co se pije?

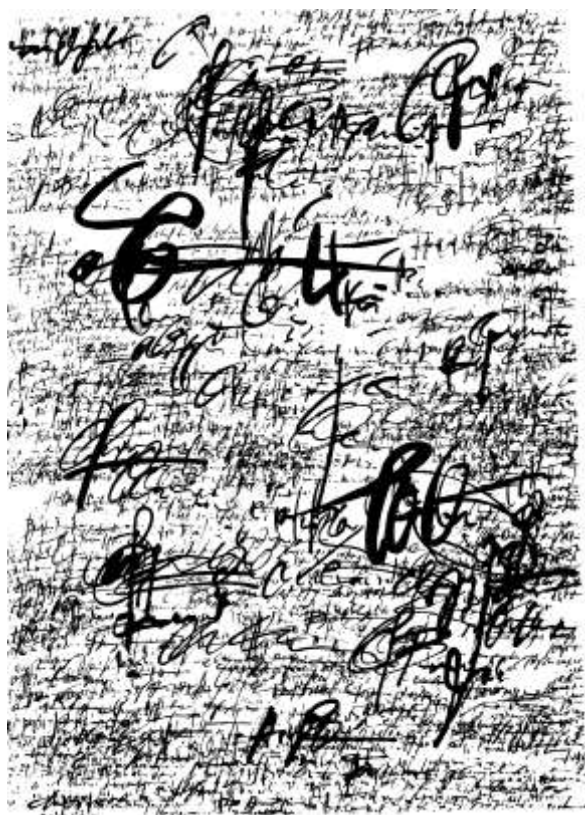
SYSEL: Systím – tedy jsem!

ŠTÍREK KNIHOVÝ: Za vše, co je ve mně dobrého, vděčím knize!

TUŇÁK: Tak nevím, co proti mně lidi mají. Kamkoli přijdu, všude říkají: Je to tu ňák blbý!

VLK: V každém lze najít něco dobrého. Například ve mně je Karkulka!

ŽÁBA: Prosím tě, stará, jen žádné hádky!

Třesky blesky

CO TA
NICOTA

KALYPSO
APOKALYPSA

OSA
CHAOSU

ŽITÍ
TÍŽÍ

BŮH VÍ
VÝBUCH

NAVIGACE
VAGINACE

DUCHOVNO

NETÝKAFKA

BÍLÁ DÍRA

VYPSAT SE
Z IPSACE

TO BE
PORNO
TO BE

KREATI
VITA
NUOVA

STRM
SMRT

STOA
S TAO

DIARIO
GRANDE

BŮH
BYL PRVNÍ
CHYBATEL

VÍRA
SVÍRÁ

HUMANITOU

NES
SEN

CARMINA
UBRÁNA

NEKONEČNÍK

OTAZNICOTA

LŽIVOT

ZALISTUJI
ZALITUJI

MÁCHA
MÁ CHÁM

OBNA
ŽENA

UNIPERVERSUM

EXIS
TENCE

OSLOV
SLOVO

UTR
PENÍ
ZE

ČEŘ
ŘEČ

VEZ
MÍR

LES
FLEURS
DU
MINI
MAL

POESIE
VYSOKÉ
MUČENÍ

SERE
NADA

MASA
SAMA

ÚTĚCHA
A CHUTĚ

TŘESK
KŘEST
SKŘET

DO PÍS
MENE
TEKEL

MOŽNÝ
VESMÍR

SLZA
SALZ

ČÍST MYŠLENKY
MYSLET ČÍNSKY

K!
UHAJ
HAIKU

ŽIVOT JEPICE
JE PÍCE ŽIVOT?

OLGARITMUS

OMEN
NEMO

URAN
URNA

ROMÁN
MARNO

ANI RÝMU
K
UMÍRÁNÍ

SALON
SLONA
ALONS!

JUBILEJNO

SEŠEL Z CESTY
INCESTÁŘ

JINÉ ČASY
ČINNÉ JASY

TIMOR
MORTIS

BÝT BÁSNÍKEM
BÁSNIT BÝKEM

MALDOLOR

MÚZOGRAM
ORGAZMUS

CUNI
LINGUA
BRÁNA
JAZYKŮ
OTEVŘENÁ

ZBOŽÍ
HOVADO

OVIDE!
VIDEO

KLÍNOVÉ
PÍSMO

A HIRŠAL
HARAŠIL

SMRD

BRZY
JAZYK
VYZÝVATI

COSA
NOSTRA
DAMUS

MINU
LOST
PARADISE

GLOBALIZACE
ATAC DÁLE

STÁŘÍ
ENTROPYJE

OLÍZL
VÁČEK
POŠTĚ

REDUN
DANCE
MACABRE

SKY OF MAJA
MAJAKOVSKY

NUDA
U DNA

SVOLENÍ
VOLE SNI

MEMENTO
MÉ TEMNO

SLAV PRO
PÁR SLOV

CHVÁLO:
CHOVAL
VALOCH

L
MALARMÉ
ALARMEM

SPOJENÉ
NÁDORY

UŠANI PÁDÍ
U PANÍ ŠÁDY

A BEAU VOIR
SARTRE

FIN
LAY
OUT

EINSTEIN
MALEVIČ
C NA DRUHOU

RAS
PUTIN

MÁ TO HÁČEK
PÍKA

DIGITÁLIE

ZÁ
PORNO

ACH SINGU,
SINGU
LARITO

ANDĚL
DĚLÁN
LADNĚ

GESANGUE

DUŠE PHIMOSA

CHIBA
LÁFKI

NANO
ONAN
ANNO

POPIS
JEDNOHO
ZÁPISU

ZOU
FALUS

PSÁT
PAST

MINIMA
ORALIA

BEZDNADĚJE

CHROMOZOMBI

BŮH JE
STRINGSGENTNÍ

PRO
HRA

PRAVDA
ZKRÁCENÁ VERZE
PRavDa

ABSUR
DNO

HARPYJE

HOVNI SUA
QUI
MALÝ PENZE

STATUS QUO
DANTE

TUNELENÍ
TU NELENÍ

ENTROPISMY

INSOLVENCA

ENTROPYJE

ÚPLATONICKÁ
LÁSKA

ZÁPISKY
ŠÍLEN
CO VY?

IKONIÁŠ

VENUŠE SE
VYNOŘILA Z MOŘE
NA STYDKÉ PÍSKY

LHOUSTEJNOST

SMYSL
NOST
ALGIE

THE GAY AFTER

SKARTACE
KASTRACE

ARTE POVĚRA

ZTRÁTOSFÉRA

KILLANTROP

OPL
ZLOST

P
OTVOR
A

TRAPISMY

NADA
CE

ŽIVOT?
DÉJA VIE

VENCEREMOSKA	ZLATÝ SLAVÍK
SMRT	TROUBA
NA JAZYKU	D'OR
TO JE POLÍZANICE	VIŠŇOVÝ SADE!
OBSEDANTE	ONANOTECHNIKA
HOVOR VACUI	KREATÉN
BZDĚLANEC	PRCHAL Z BITVY
PUTIN	ULÍPÁN
PINTU	ALEA
INPUT	JATKA
TUPNI	SUNT
CTIŽÁDNOST	ČAJÍČEK:
GENOCÍDĚNÍ	LIBERTEE
SENILITANIE	EGALITEE
PAZMĚŤ	FRATERNITEE
SPROŠŤA	VOLBY
ČINY	VOSK POPULI
ŠKR	NEBO
HOLÁ	JÁ
PRAVDA	CTNOST
ŠPEKOLOGIE	OBSTIPACEM
HOMONYMA	IN TERRIS
PARADISE LOST	ČEKÁNÍ
PARÁDÍ SE ZLOST	NA
	GODOTACE
	YVES KLEIN

KRÁTKÁ BÁSEŇ	SMUTNÉ
ŠKODA	TROPYSMY
SLOV	
	PA
BÁSNÍKOVA	NIC
NOC	
NEPSAVOST	INVA
	LIDOVÝ
CIZÍ PEŘÍ	SPORT
SEDRANÉ SPISY	
	BULVÁR
PRIVATIZACE	BIFEKÁLNÍ
KLAUSOBRANÍ	BRÝLE
PRÁZD	ECCE HOVMO
NOTA	EKZÉM HOMO
AUGIÁŠŮV CHLÉB	GEN
	ITÁLIE
ZLO	
ČÍNY	PUM
	PIČKA
PANO	
VNIK	ZAS
	TUPITEL
A	
POKÁLÍ	N
PSA	EUROLOGIE
DEBILANCE	STUD
	I
APROSTATA	UM
SCIFIGENIE	OBLOMOVEMENT
LÁRYFÁRO	PARADISENS
FUK UŠIMA	MLASKÁTOLOGIE

SONG OF JOY
CE

MÍSTY
FIKACE

XANTIPOD

KLAUS
ČI PERA

KOHN
SPIRO
SPERO

BÝT TVÁ
U LIPAN

KULT
UROLOGIE

ARTE POVERENIK

FERN AND LEGER

TRI SRÁM KŠANDY

MISS
TAKE

HÄME
ROID

SCOTLAND JARDA
CIMRMAN

VYVR
HELADA

ZLOST PARA
DISE

SEL GRECO EURO

FIKARIE

RÝME LIDSKÝ
LIMERICKY!

ŽER
TY
STRANOU

VOLE!
NEVOLE

SPATRA
SLÁVY
JÁ

SATYR
I
KOHN

T.Č. VODA T.Č

PRDDESTINACE

DEMENTO
MORI

KLINICKÝ
KLÍN NICKY

IVAGINACE

MANŽELEŇÍ

MATU
ŘITŇÍ
PLES

NAHOŘE
BEZ
TYJE

V KREMLU
CAR
MINA
BURANA

MÁ
TEŘÍ
DOUŠKA

GAGAMEMNON

KOPROLILIE

SIGNO
RABIMUS

VOLEVOLE
PUTYKÁNÍ

PUSTOTALITA

Z LADĚŇÍ
ZLA DĚŇÍ

ANAL
LÍZÁ

TERRA
NOVÁK

KREMLROLE

NE
BOŽKA
NĚMCOVÁ

SUB
MISS
I V NÍ

PUBLICYSTA

CHLEMSTAT
CHCEM STÁT

POLÍ
CZECH

NORMA
LÍZACE

ZA KULI S NÍ
JEDNÁNÍ

DOMINA
EFEKT

NE DUHY:
NEDUHY

I
SLUM

BIG
VABANK

IMPOT
ENCE
FALOGRAFIE

BRZY
JAZYK
NASÍRATI

SÁTÝ
RYK

POTMĚŠILÍ
POTMĚ ŠILI

NEZBYTÍ
NE ZBITÍ

NA
HRADNÍ
ŽIVOT

POPULUS
LATRINUS

PAST
Ó
ZNÍ

JUNDAMENTÁLNÍ

PE
NĚŽNÁ
ŽENA

BUĎ
DOBŘE
MŮSLI

COOL
TŮRA

KOPŮ
LÁCE

EGON
ŠÍLE
MALOVAL

SPO
KOJENÁ
EVROPA

POPU
LATRINUS

SANT
JUST
ICE

HOVO
ŘIŤ

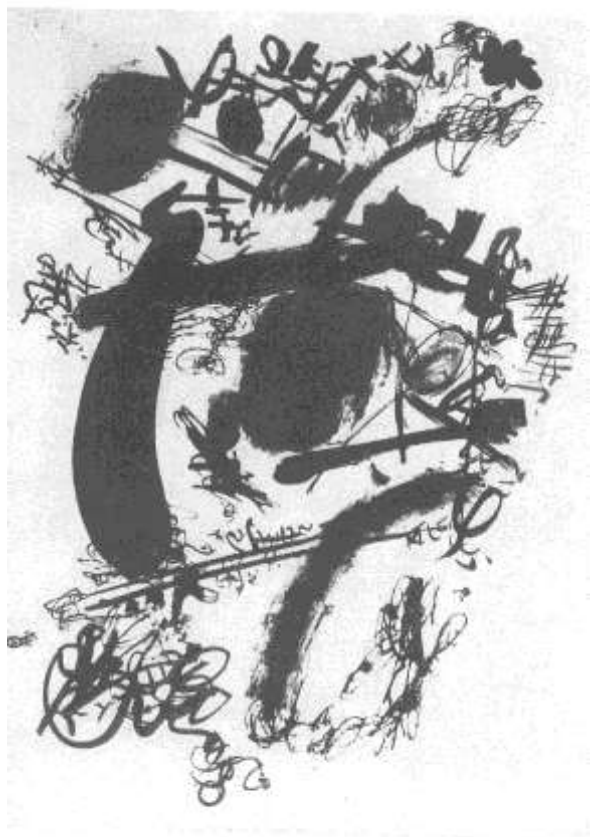
PAR(L)A
MENTÁLNÍ
ZAOSTALOST

BISTRO
ZRAKÝ

DRZÝ
JAZYK
NAZÝVATI

NA BŘEHU ŘEKY
ZVRATKY

POVZDĚLANEC	AMOR
	TIZACE
MLČENICH	MANŽELSTVÍ
VOLŮM	V KLINČI
CARISMUS	V KLÍN ČÍ
ŽER	PLEBISKONY:
TO	KLAUS
VÁNÍ	GOTT...
VICHY	IN HIS SIGNO
PRINCIP	V INCEST
BANKROTARYÁN	BURZO
	ASIE
FRUSTRACIONALISMUS	

Vtipné paradoxy ukrývají trpké pravdy

Všestranný umělec, výtvarník, básník a esejista Karel Trinkewitz (nar. 1931), vstoupil v Čechách do širšího povědomí nejprve jako aforista a tvůrce satirických kreseb a koláží podepisovaných WITZ. Již v průběhu šedesátých let minulého věku uveřejňoval především na stránkách deníku Mladá fronta nebo literárního měsíčníku Plamen své břitké maximy, bonmoty a vtipné sentence. Těmto žánrům se pak jako literát věnoval vedle tvorby milovaných haiku po celý život.

Z dávných časů se zachovalo mnoho výstižných výroků, které byly později zařazovány do nejrůznějších souborů, antologií či inspiromatů. Snaha vyjádřit se jednoduše, obsažně a vtipně se stala zvláště ve francouzském písemnictví od druhé poloviny 17. století až módní záležitostí. Jako první ve Francii sestavil knihu ze svých aforismů a maxim François de La Rochefoucauld. Prostřednictvím aforismů se později často vyjadřovali i významní myslitelé, mj. Friedrich Nietzsche nebo Ladislav Klíma; rovněž o Franzu Kafkovi se říká, že to nejpodstatnější vyslovil ve svých aforismech. Vraťme se ale k La Rochefoucauldovi. Karel Trinkewitz se totiž stejně jako on po celý život stýkal s nejmoudřejšími a nejtalentovanějšími muži s nejkrásnějšími a nejvzdělanějšími ženami své doby (jak víme z jeho knihy Jak jsem potkal básníky) a nyní užívá tvůrčí zralosti v pošumavském Rabí podobně jako zmiňovaný vévoda „vyprázdnil na dno pohár pohnutého a překypujícího života poddávaje se v úzkém kroužku přátel hořkým meditacím“. A čas vskutku uzrál i k tomu, aby Trinkewitz usebral své dílo aforistické a doplnil ho o svérázné „minibásně“ těžící ze slovních hříček. Padesát let staré paradoxy skrývající trpké pravdy působí stejně živě jako ty současné a dá se předpokládat, že podobně trefné budou i za dalších půlstoletí.

Vladimír Gardavský

Obsah

Prolhášení	5
Bajky o věcech	26
Bajky zvířecí	28
Třesky blesky	32
Vtipné paradoxy ukrývají trpké pravdy (Vladimír Gardavský)	45

Edice Ulita
svazek 31

Karel Trinkewitz

Melancholický život

Vydalo Pro libris, o. s.
za finanční podpory Města Plzně
Edici řídí Vladimír Novotný
Ilustrace a obálka Karel Trinkewitz
Doslov Vladimír Gardavský
Redakce Jana Horáková
Tisk Vladimír Hanzar, Přeštice

Plzeň 2013
Náklad 200 ks

ISBN 978-80-86446-68-4

MELANCHOLIDSKÝ ŽIVOT

Karel Trínkewitz